

МОТИВАЦИОННО ПИСМО

Ако някой Ви каже, може да се напише мотивационно писмо до непознат работодател, не му вярвайте!

Но аз ще опитам...

Нали уж то трябва да ми е "козът"!

И да допълва автобиографията.

С какво ли?

Може би с това, че знам колко малко знам и че постоянно се уча.

С това, че винаги съм безкрайно лоялен към хората, които и с мен са такива.

С това, че знам кога какво може, какво трябва и какво не трябва да се говори.

С това, че се отдавам на работата си и си я върша винаги както трябва, стига да знам, че семейството ми е осигурено.

С това, че защитавам колектива, който работи за мен, дори да е в моя лична вреда.

С това, че имам авторитет в колектива (и началници, и подчинени), в който работя в момента и ми е пределно ясно, че ще трябва наново да градя такъв.

Не ми е безразлично къде и за кого ще работя. Компанията трябва да е перспективна и да ми предлага развитие.

Държа на взаимното доверие. Свободата, която ми бъде предоставена, винаги се възнаграждава с лоялност.

Говоря малко. Но слушам много. Решенията взимам след анализ и изслушване на специалистите в конкретната област. Макар че в момента съм повече ръководител, мога да бъда и добър изпълнител и това не ме притеснява, стига съм оценен по достойнство.

Не се страхувам да взимам решения. Не се страхувам от нестандартни решения. В сегашната ми работа повечето са такива.

Търся слабите места и се опитвам да ги отстранявам.
Обикновено успешно.

Често се налага да манипулирам хората, за да изпълня целите,
които съм си поставил, но никога не го правя в тяхна вреда.

С комуникационните и информационните технологии съм на
„ти“. Ако не ги познавам достатъчно, с удоволствие ги изучавам. Според
мен няма нещо, което да не може да бъде научено. Не винаги съм имал
възможност да се задълбоча лично в детайлите в определени области, но
съм ръководел успешно експерти в същите тези области.

Владея отлично българския език и се гордея, че съм българин.
Но разбира се, мога да комуникирам и с чужденци.

Уважавам всеки човек като такъв, без значение на пол, раса и
вероизповедание.

Държа много на семейството и децата.

Най-вече заради него не ми е безразлично дали ще бъде
адекватно възнаграждението на това, което давам от себе си за
работата.

Обичам всичко да правя с усмивка, без излишно напрежение и
тормоз над околните. Вписвам се бързо в колектив. Отчитам, че
чувството за хумор е необходимост и в най-отговорните моменти.

Имам свидетелство за правоуправление на автомобил,
категория „С“. Нямам личен автомобил в момента, тъй като преди година
ме блъсна мъртво пияна „дама“ и от „Опел Вектра“ автомобилът ми се
превърна в купчина желязо. Въпреки опитите да ме „унищожат“,
здравословното ми състояние е добро и боледувам изключително рядко.

Защо си търся работа, след като сегашната ме удовлетворява,
обичам я и е относително добре възнаградена...или поне беше?

Спазвайки принципа си за лоялност, няма да кажа нищо лошо
за армията. Търся си работа перспективно, защото след време не виждам
своето място там. Държа в никакъв случай да не прекратявам своето
интелектуално и материално развитие.

Събрал съм необходимия стаж и документи и имам възможност,
напускайки армията, да се пенсионирам.

Основните проблеми, които очаквам за своята кандидатура, са
следните:

- Живея в Овча купел – а както писах по-горе, останах без личен автомобил и при голяма отдалеченост на офиса може да се окаже известен проблем;
- Възможно е да не ме пуснат лесно от сегашната ми работа, тъй като съм необходим там със своята подготовка – но пък не виждам юридически пречки, които да могат да ме спрат;
- Необходимостта от един преходен период, през който ще трябва да напусна сегашната си работа и да бъда пълноценен на новото място.

Предимства за Вас могат да бъдат:

- Лоялността, организираността и дисциплинираността ми;
- Опитът ми в управлението на проекти по изграждане на комуникационно-информационни системи, макар и в малко по-различна нормативна среда;
- Желанието ми за самоусъвършенстване;
- Контактите ми с фирми, работещи в областта на комуникационно-информационните технологии;
- Контактите ми с армията и с хората, които се занимават с развитието на комуникационно-информационните системи в армията;
- Вероятно има и други, но възпитанието не ми позволява да бъда нескромен.

Останалото го пише в автобиографията ми или може да се научи в личен контакт.

С уважение:

Антон Иванов